

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 6

Evangelický farář Vladimír Míčán podnikl v roce 1934 cestopisnou výpravu do Bulharska, aby navštívil místa, kde žili čeští a slovenští osadníci. Svoje poznámky z cesty vydal v útlé knížce *Nevratem v nový svět*, která v roce 1934 vyšla nákladem časopisu *SVĚTLO A PRAVDA* v *Knižnici Biblické jednoty v Brně*.

Z této publikace zveřejňujeme část, která se týká osadníků ze Svaté Heleny kteří založili českou vesnici Vojvodovo v Bulharsku. Zde je šestý díl úryvku z knihy *Nevratem v nový svět*:

VLADIMÍR

MÍČAN.

Neprátem v nový svět

*O českoslov. osadnících v Bulharsku -
Něco o Čechoslovácích v Jugoslávii a Maďarsku*

BIBLIČKÁ JEDNOTA

KČ 11.-

V manželství R. sešly se — než nesplynuly — dvě povahy, věrou blízké, ale kmen. založením, zdá se, odlišné. Srazily se tu též dva směry jak domácího řádu tak i stravy. Láska jde prý žaludkem — a Martin Roháček nemohl si na bulharskou kuchyni uvyknout — —

Živý zájem vnesl do obce příchod českého učitele. Jedni očekávali jeho příchod s radostí, jiní s úzkostí. Nebyl evangelíkem. To v nich probudilo sílu evangelického vědomí. Nejprv se zalekli, kdo to bude jejich děti učit. Sledovali ho. Dávali pozor na jeho řeč, jak mluví, nebéře-li jména Božího nadarmo. Někteří se vyslovovali předem velmi nešetrně. Starý vysloužilý lajtnant (jest mu asi 50 let) . . . Neměl doma chleba, nemůže se uživit,¹⁶⁸⁾ světák, kdo ví, jestli má otce neb matku . .

Z podnětu cizího se stavěli někteří proti české škole. Nač česká škola? Jsme v Bulharsku . . . Taktéž kazateli církve methodistické se zdálo, že děti dvěma jazyky, českým a bulharským, by se přetěžovaly,¹⁶⁹⁾ ač jinak význam české školy pro naše krajany uznával a po bohoslužebném shromáždění výklad páně učitelův o poslání školy s mateřským vyučovacím jazykem vřelými slovy doporučil.

I vůdce církve dítek Božích br. Boholub Kowal nevěnoval snahám českého učitele o zvýšení zájmu pro českou školu valné pozornosti. Nebyl proti tomu, aby pan učitel po shromáždění o účelu české školy ve Vojvodově promluvil, avšak slova svého k tomu nepřičinil, pokládaje asi poslání školy oproti spasení duší za věc ne tak významnou. A tak jeho netečnost k české škole

¹⁶⁸⁾ Před mou cestou do Rumunska dotazovali se krajané z Peregul na mne ve vlasti. Duchovní osoba se prý vyjádřila, že kdybych měl doma co jíst, že bych nemusel po sborech jezdit.

¹⁶⁹⁾ „On byl Maďar a děti doma musely maďarsky mluvit.“ Kdo by odsoudil lásku k mateřštině?

byla u některých jeho členů považována za odmítnutí této myšlenky — a několik jich kolísalo . . .¹⁷⁰⁾

A jak divné představy měli krajané o svém učiteli, tak i matka pana učitele měla zvláštní představu o lidech a poměrech v cizím kraji.

Mylná představa — děsivá představa, k tomu někdy úzkost a strach . . .

Odbočili jsme do vzpomínek . . . Strach připravuje o vnitřní klid, ubíjí, pověra nemívá daleko k hlouposti a ledabylost přivádí do neštěstí.¹⁷¹⁾

¹⁷⁰⁾ Musí se dobře česky mluvit, aby se dobře česky myslilo. T. G. Masaryk.

¹⁷¹⁾ U vás říkáte: Strach má velké oči. A Bulhar říká: Strach pazi lozeto, strach hlídá vinici. Jiné bulharské přísloví praví: Dva se bojí prázdné pušky! Jeden se bojí, že bude zastřelen — a v pušce není náboje, a druhý se bojí, jak se jen ubrání, když puška není nabita!

*

Co strach již napůsobil úzkostí! Pes roztrhl dítěti zástěrku. Matka musela s ním jeti na pozorování do Pasteurova ústavu. Na noc se ubytovala v jednom domě. Nemohla usnout. Chvillemi jako když šlehne, chvillemi to škrabalo. Co jsem poměla strachu! Bytně jsem se modlila, jen aby Pán Bůh vyslyšel a pomohl . . .

Myš strašila.

*

Jakýs člověk vždy po půlnoci byl proniknut strachem, že přichází zloděj. Cítil, jak se chytá jeho postele. Spával napotom s puškou pod hlavou. Jednou již zase cítil, jak ho chytá za nohu.

Spustíš! Ruce dolů . . . Spustíš?

Tak nespustíš? Střelím!

Rána třeskla.

Ouvej, ouvej . . .

Žalostný nářek se rozléhá jizbou . . .

Polekaný člověk střelil se sám do vlastní nohy. Postel byla krátká, nohy dlouhé, nemohl je natáhnout, dřevnatěly . . .

[Mican_Stranka_114Stáhnout](#)

[Mican_Stranka_115Stáhnout](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)